

חבית פרק שנים ועשרים שבת

קמו.

עין משפט נר מצוה

כד א"י פ"ג מ"ג מ"ג
 הלכה ב סגן א"י
 טו"ש א"י פ"ג מ"ג
 כה ב מ"ג טו"ש
 כו ג מ"ג טו"ש
 כז ד טו"ש
 כח ה טו"ש
 כט ו טו"ש
 ל ז טו"ש
 מ ח טו"ש
 נ טו"ש
 ס טו"ש
 ע טו"ש
 פ טו"ש
 צ טו"ש
 ק טו"ש
 קכ טו"ש
 קכא טו"ש
 קכב טו"ש
 קכג טו"ש
 קכד טו"ש
 קכה טו"ש
 קכז טו"ש
 קכח טו"ש
 קכט טו"ש
 קל טו"ש
 קלא טו"ש
 קלב טו"ש
 קלג טו"ש
 קלד טו"ש
 קלה טו"ש
 קלז טו"ש
 קלח טו"ש
 קלט טו"ש
 קלז טו"ש
 קלח טו"ש
 קלט טו"ש

שׁוֹבֵר אֶדָם אֶת הַחֲבִית לְאֹכֹל הַיִּמְנָה גְרוּגוּרוֹת. בְּגִמְרָא מוֹקֵי
 לֵה דְרוּסוֹת לְרֵבִי נַחֲמִיָּה אֲבָל לְרֵבִינָן לְרֵבִי נַחֲמִיָּה שְׂרִי
 אֲפִילוּ מְפֹרְדוֹת וַיִּמְנָה לְרֵבִי מַחֵא דַמְנָן בְּפֶרֶק כָּל מְעַרְבֵין (עִירוּבֵין
 דְּלִי: וְס) גְּבִי עִירוֹז נַתְנוּ בְּמַגְדֵל וְנוֹעַל בְּפִינֵי וְאֲבָד הַמִּפְתָּח הָרִי
 זֶה עִירוֹז וְפִרְקֵי בְּגִמְרָא אֲמַאי הוּא

כִּשְׂבָא נַחֲשׁ עַל חוּה. כִּשְׂנַתָּן לֵה עַכָּה לְאֹכֹל מִן הָעֵץ זֶה עֲלֵיהָ
 דְּמַכְבִּי (בְּרַחֲשֵׁי ג) הַנַּחֲשׁ הַשִּׁיאֵנִי לְשׁוֹן נְשׁוּאֵין: גְּרִיס מֵאִי. שֵׁלָא
 הִי עַל הָר סִינֵי מֵהֵינן פִּסְקָה וְזִהְמָל: מוֹלִינֵיהּ הוּו. בְּסִינֵי. וְכֵל
 שְׁעַמְדוּ עַל הָר סִינֵי נִתְקַדְשׁוּ וְנִתְהַרְוּ וְנִתְפָּרְפוּ מִכָּל מוֹס וְאִף עוֹרִיס
 וְפִסְחִיס הָיוּ בְּיִשְׂרָאֵל דְּמִנֵּיהּ בְּסַפְרֵי:
 וְפִלְגֵנָא. הוּו לְאֲמֵרֵן לֵאלֹהֵי פִסְקָה
 וְזִהְמָל עַד סִינֵי: מִתְנַנְי' שׁוֹנֵר
 אֲדָם חֲזִית. מִלֵּיאָה גְרוּגוּרוֹת בְּסַכִּין
 אִו בְּסִיף לְאֹכֹל מִמֶּנָּה גְרוּגוּרוֹת דִּלְעִין
 בְּמַתְקֵלָק שׁוֹס אִסּוּר בְּשַׁבַּת: וְנִלְגַד
 שֵׁלָא יִתְכּוּן לַעֲשׂוֹת כְּלֵי. לְנוֹקְבָה יִפֵּה
 בְּפַתַח נָאָה: אִין נוֹקֵבִין מְגוּפָה.
 דְּבֹדְקָה (א) בְּפֵה חֲזִית לַעֲשׂוֹת נִקֵּב
 אֲלָא נוֹעַל אֵת כּוּלָּה אֲבָל כִּי נִקֵּב
 לֵה מִתְקֵן פְּתַח: וְחִמְסִיס מִסִּינֵין.
 דִּלְעִין דְּרַךְ פְּתַח לְחִזִּית בְּכַךְ: וְלֵא
 יִקְנֵנָה מֵאִידָה. בְּגִמְרָא מִפְרָשׁ לֵה:
 שׁוֹס מִמְרָה. וַיֵּשׁ כֵּלָן מִשׁוֹס מִמְמַתְק:
 עֵרֵב מְדִינָה: מַחֲטָאָה. שְׁמַל
 מִירַח הַשְּׁעוּה לְדוֹבְקָה דְּזוּפִינֵי הַכְּלֵי
 סִבֵּי הַנִּקֵּב: גְּבִי' לֵא שׁוּ. דְּשׁוֹנֵר
 חֲזִית וּמִטְלָטֵל הַסִּיף לְכַךְ: אֲלָא
 דְּרוּסוֹת. וְהַגְרוּגוּרוֹת לְרוּסוֹת בְּעִיגוֹל
 וְחֻמְכִּין מִמֶּנּוּ בְּקוֹרְדוֹס אִו בְּסִיף
 וְאִיידִי דְּמִטְלָטֵל סִיף לְחַתוֹךְ גְרוּגוּרוֹת
 עֵרֵב זִיָּה נִמִי לְחִזִּית: אֲבָל מְפֹרְדוֹת.
 שֵׁא"ז לְחַתְכֵן לֵא יִטְלָטֵל סִיף לְשַׁבֵּר
 חֲזִית (ו) דְּמַתְנֵין ר' נַחֲמִיָּה דִּלְמַר אִין כְּלֵי
 נִיטֵל אֲלָא לְתַשְׁמִישׁ הַמִּיּוּחַד לִכְדִּמּוּקֵי
 לְקַמֵּן: וְאִינוּ חוּשׁ. וְאִינוּ לֵא לֵא
 לְמַתְכִּיָּה קֵאִי: רֵבֵנן הִיא. דְּפִלְגֵי
 אֲדָר' נַחֲמִיָּה וְאֲמַרֵי כָל הַכְּלִיס נִיטִלִיס
 לְלוֹרֵךְ וְשֵׁלָא לְלוֹרֵךְ: חוּסוֹנוֹ. כְּלֵי שֵׁל
 כְּפוֹת תַּמְרִיס וְעוֹשִׁין (י) כְּמִין סִלִיס
 וְנוֹמִנִיס לְמוֹכֵן תַּמְרִיס רַעִיס לְהַתְּכַבֵּל:
 מִסִּיר. אֵם הַכְּסוּי קָשׁוּר בְּחַבְזֵל: אֲבָל
 לֵא מִפְקֵע. וְאִינוּ שְׂרָפוֹת הַחֲבֵל
 כְּכֵלִי: וְלֵא חוּסַךְ. דִּלְעִין כְּלֵי נִיטֵל
 אֲלָא לְלוֹרֵךְ תַּשְׁמִישׁוֹ וְסַכִּין אִינוּ עִשׂוּי
 לְכַךְ: לְמִיזְדוּ. לְתַחֲזוּ פּוּיְדוּרֵי'ר
 זְלַע"ו: בְּזוּרְטֵיא. בְּרוּמַח לְתוּחְזוּ
 דְּבֹדְפִיָּה לְנִקְוֹב: לְעִין יִפֵּה. לְהַרְמִיב
 מוֹאֵל הִיין בְּנִקֵּב גְדוֹל מִדְּלָל נִקֵּב
 לֵיה דְּכַרְךְ הַנּוֹקֵבִין נִקֵּב עֵגוֹל וְיִפֵּה:
 הַסֵּס וְדֵאִי לְעִין יִפֵּה קְמִיּוּבֵין. שְׁמַרְחִיב
 פִּיָּה לְמַטָּה מִמְגּוּפָתָה כְּדַקְתָּן מִתַּחַ
 אֵת רֵאֶשֶׁה. שְׁפַת פִּיָּה: לְפַסְחֵי מִיפְתָּה.
 יְטוֹל מְגוּפָתָה: לְמַעְלָה. בְּרַחֲשׁ הַמְגּוּפָה
 הַתֵּס הוּו דְּשָׂרוּ רֵבֵנן דִּלְאוּ אֹרְחָא
 לְמִיעֵבַד פְּתַח הַתֵּס אֲלָא נוֹעַל כָּל
 הַמְגּוּפָה: אֲבָל מֵאִדָּה. וּמִנֵּין דְּעַבְדִּי
 לֵה מִשׁוֹס פְּתַח וְאִינוּ רוּחָה לְפּוֹתַחַה
 לְמַעְלָה שֵׁלָא יְפוֹל עֵפֶר אִו פְּסוּלָה
 בִּינִין: הִיינוּ דְּקַסְטֵי וְלֵא יִקְנֵנָה מֵאִדָּה.
 וְאִמְגּוּפָה קֵאִי וְדַבְרֵי הַכָּל: מַחְלוּקָה
 מִן הַזֵּד. הַתֵּס הוּו דְּקֵאֶסְרֵי רֵבִי
 יְהוּדָה מִשׁוֹס דְּאִיכָא דְּעַבְדִּי לֵיה
 פְּתַח: אִין נוֹקֵבִין נִקֵּב חֲדָשׁ. כְּכֵלִי:
 נִקֵּב יֵשׁ. שְׁנַתֵּס דְּכִי חוּזֵר וּפּוֹתַח
 לֵא כְּעוּשָׂה פְּתַח הוּו שְׁרִי עִשׂוּי
 וְעוּמַד וְסַמִּימַתָּה לֵא כְּלוּס: אִוּסוּפִי
 נִמִי מִתְקַן פְּתַח. שְׁמַרְחִיבוּ וַיֵּשׁ
 כֵּלָן מִשׁוֹס גַּמֵּר מִלְּאָכָה: הַכָּל.
 סַרְחוּן שֵׁלָא יְמוֹתוֹ הַתְּרַנְגּוּלִין: וְאֵם
 זֶה לְהוֹסִיף מוּסִיף. וְלֵא גְרוּיֵין
 דִּלְמַלְמָא אֲמִי לְאֹסוּפִי זְלוּל שֵׁל
 תְּרַנְגּוּלִין דִּלְמָא מוּסִיף אִינֵשׁ עֲלֵיהָ:
 מִשׁוֹס

(א) ע"ז כג: ימות קג:
 (ב) כג: א (ג) ס"ד ר' יוס
 מעיר: (ד) לנעל קכא,
 (ה) עירובין לה. כלה לב.
 ומספחה פת"ן, (ו) לנעל
 קכ: (ז) לנעל קכא. פירשי
 שם מקום, (ח) ונעשוים.
 רש"ן, ט ונע"ש חוס'
 עירובין לה: ד"ה בעי סכנא,

תורה אור השלם

1 כי את אשר ישנו פה
 עמנו עמד היום לפני ה'
 אלהינו ואת אשר איננו
 פה עמנו היום:

הגהות הב"ח

(א) גבי' ההא רבנן היא
 מתימין: (ב) שם בנבב
 ישי: (ג) ונע"ש ד"ה א'
 נוקבין וכו' הדוקה בפי
 החבית: (ד) ד"ה א' אל
 מפורדות וכו' החבית מ"ה
 ואח"כ מ"ה ואפי' מושג
 וכו' קאי מ"ה ואח"כ מ"ה
 ההיא רבנן הוה וכו' ושל
 לנרין הס"ד ואח"כ מ"ה
 מובני' ר' נחמיה היא דלמר
 א"ן כלי מ"ה לנרין הס"ד
 ואח"כ מ"ה חותמתו וכו'
 תמיר ועשוין כמין סלס:
 (ה) חוס' ד"ה שני וכו'
 במגדל על לבנים עסקי:

גליון הש"ס

בשרא מהו למיברו בהיתא.
 ע"ל דף קמ ע"ב חוס' ד"ה
 וכו' מה בין:

הגהות הגר"מ

[א] גבי' בעו מיני' מרב סג
 מהו למיברו. ניב' ר"ל מתקום
 שנקב אסור אם כיוונת מותר
 טור:

מוסף רש"י

ישראל שעמדו על הר
 סיני ותקנו מלל מוס
 דמכבי (שה"ד) כולן יפה
 רעיו עומן און כן (ע"ז כב).
 שובר אדם את החבית.
 מנופה שם זה גרוגרות
 ואכל. ונלגד שלל יתכין
 לפות השנייה להיות לה
 לפה שחלה עור ללי (ביצה)
 חוששני לו מחטאת.
 חוששני למה חייב חטאת הוא
 (יטו"ל קכא). ומתוך ראשה
 בסוף. לפתוח את החבית
 (מכות ג).

מוסף תוספות

א. אבל מודו דיאסורא
 איבא, והכא שרין
 לכתחילה. מוס' ה"א"ס.
 ג. משמע דבלא מוסחתי
 נמי שרי בבלי של עץ.
 חוס' עירובין לז: ד"ה אמאי
 ועי' מהש"ס. ג. דבבלי נמי
 יש בנך וסתידה. חוס'
 עירובין לז: ד"ה ע"כ נע"י.

לעזי רש"י

פיינדרו"א [פוינדר"א].
 לנקב.

רבינו הגנאל

מגני' שובר אדם את
 החבית לאכול ממנה
 גרוגרות כו'. א"ר הושיע
 לא [שנן] שובר את החבית
 לאכול ממנה גרוגרות אלא
 דרוסות, אבל מפורדות אינו
 שובר החבית, אלא מוציא
 דרוגרות ואוכל ואינו שובר.
 ואוקימנא למתניתין כו'
 נחמיה מוקמינא גרוגרות
 ולא קמיי פירוש. והא
 דתניא רשב"ג אומר מבויא
 אדם חבית של יין ומתין
 ראשה בסוף ומניחה לפני
 האורחים בשבת ואינו
 חושש, לרבנן. וכן הוא דתני
 וחוללת של תפרים ושל
 גרוגרות (ומתיר ומפקיע
 חוה"ק, לרבנן. והא דתני
 מתייר אבל אין מפקיע
 ולא חוה"ק, ר' נחמיה
 דאמר אפילו תרודו ואפילו
 סלית אין ינטלין אלא
 לצורך תשמישו. בעי מנייה
 מרב ששת מהו למיברו
 חביתא בבורטיא. פי'
 החבית, פי' מגופה סמו
 החבית, דברי ר' יהודה,
 וחכמים מתירין והלכה
 כחכמים. והני מילי שהיא
 הנקב בנן בכסוי אבל לנקב
 כבן מצו הכסוי אסור,
 בנקב ומרחיבו נמצא מתקן
 פתח, שאילו לא היה קטן
 ואינו יכול לקלח ביונק
 לא היה מרחיבו, והנה
 מתקן פתח, ולמה מותר.
 ופירק רבא מן התורה כל
 פתח שאינו עשוי להכניס
 ולהוציא אינו חשוב פתח,
 ואלו הנקבים כולן אין
 מכניסין בהן אלא להוציא
 הן עשוין בלבד ומותרין.
 ורבנן גזרו על כל נקב
 מפני שלא יפתחו נקב בבית
 התרנגולין, והוא הנקרא
 לול של תרנגולים כרתיבי
 ובלולים יעלו, וזה לול
 של תרנגולים עשוי להכניס
 ורה הוציא החמות והוא
 כמין פתח אסור, ומפני
 שהוא פתח גמור אסור מן
 התורה, גזרו על כל נקב.
 אבל ההרובה שאין אדם
 מרחיבו בלול של תרנגולים

שְׁבָא נַחֲשׁ עַל חוּה הַטִּיל בַּהּ וְזִהְמָא יִשְׂרָאֵל
 שְׁעַמְדוּ עַל הָר סִינֵי פִסְקָה וְזִהְמָתָן עוֹבְדֵי כּוֹכְבֵי'
 שֵׁלָא עַמְדוּ עַל הָר סִינֵי לֵא פִסְקָה וְזִהְמָתָן
 א"ל רב אחא בריה דרבא לרב אשי גרים
 מאי א"ל אע"ג דאינהו לא הוו מזלייהו הוו
 דכתיב יאת אשר ישנו פה עמנו עומד היום
 לפני ה' אלהינו ואת אשר איננו פה וגו'
 ופליגא דר' אבא בר כהנא דא"ר אבא בר
 כהנא עד שלשה דורות לא יש פסקה וזהמא
 מאבותינו אברהם הוליד את ישמעאל יצחק
 הוליד את עשו יעקב הוליד י"ב שבטים שלא
 היה בהן שום דופי: מִתְנַנְי' אשׁוּבֵר אֲדָם
 אֵת חֲבִיתָה לְאֹכֹל הַיִּמְנָה גְרוּגוּרוֹת וְכַלְבֵּר
 שֵׁלָא יִתְכּוּן לַעֲשׂוֹת כְּלֵי אִין נוֹקֵבִין מְגוּפָה
 שֵׁל חֲבִית דְּבִירֵי ר' יהודה וְחַכְמִיס יִמְתִּירִין
 וְלֵא יִקְבֵּנָה מְצַדָּה וְאֵם יְהִיָּתָה נְקוּבָה לֵא
 יתן עליה שעוה מפני שהוא ממרח אומר ר'
 יהודה ז' מעשה בא לפני רבן יוחנן בן זכאי
 בערב ואמר הוששני לו מחטאת: גְּבִי' א"ר
 אושעיא ל"ש אלא דרוסות אבל מפורדות לא
 ומפורדות לא מיתבי ר' שמעון בן גמליאל
 אומר מביא אדם את החבית של יין ומתין
 ראשה בסוף ומניחה לפני האורחים בשבת
 ואינו חושש והיא רבנן (ה) מתני' רבי נחמיה
 היא ומאי דוחקיה דרבי אושעיא לאוקמי
 מתניתין כרבי נחמיה ובררוסות לוקמה
 במפורדות ורבנן אומר רבא מתני' קשייתה
 מאי איריא דתני גרוגרות ליתני פירות אלא
 ש"מ בדרוסות תניא חדא יחותלות של
 גרוגרות ושל תמרים מתיר ומפקיע וחותרך
 ותניא אידך מתיר אבל לא מפקיע ולא
 חותרך לא קשיא הא רבנן הא ר' נחמיה
 דתניא ר' נחמיה אומר אפי' תרודו ואפילו
 סלית ואפילו סכין אין ינטלין אלא לצורך
 תשמישו [א] בעו מנייה מרב ששת * מהו
 למיברו חביתא בבורטיא בשבתא לפיתחא
 קמיוכין ואסור או דילמא לעין יפה קמיוכין
 ושרי א"ל ה'לפיתחא קא מכוין ואסיר מיתבי
 רשב"ג אומר ימביא אדם חבית של יין
 ומתין ראשה בסוף התם ודאי לעין יפה
 קמיוכין הכא אם איתא דלעין יפה קמיוכין
 לפתוחי מופתח: אין נוקבין מגופה וכו':
 אומר רב הונא מחלוקת למעלה אבל מן
 הצד דברי הכל אסור והיינו דקתני לא יקבנה
 מצדה ורב חסדא אומר מחלוקת מן הצד
 אבל על גבה דברי הכל מותר והא דקתני
 לא יקבנה מצדה התם בגופה דחבית תנו
 רבנן אין נוקבין נקב חדש בשבת ואם בא
 להוסיף מוסיף ויש אומרים אין מוסיפין
 ושורין שנוקבין (ה) נקב ישן לכתחילה ותנא
 קמא מאי שנא מנקב חדש דלא דקא מתקן
 פיתחא אוסופי נמי קא מתקן פיתחא אומר
 רבה דבר תורה כל פתח שאינו עשוי
 להכניס ולהוציא אינו פתח ורבנן הוא
 גזזר משום לול של תרנגולין דעביד
 לעיולי אוריא ולאפוקי הבלא ואם בא
 בלול של תרנגולים לא אתי לאוסופי
 משום

שׁוֹבֵר אֶדָם אֶת הַחֲבִית לְאֹכֹל הַיִּמְנָה גְרוּגוּרוֹת. בְּגִמְרָא מוֹקֵי
 לֵה דְרוּסוֹת לְרֵבִי נַחֲמִיָּה אֲבָל לְרֵבִינָן לְרֵבִי נַחֲמִיָּה שְׂרִי
 אֲפִילוּ מְפֹרְדוֹת וַיִּמְנָה לְרֵבִי מַחֵא דַמְנָן בְּפֶרֶק כָּל מְעַרְבֵין (עִירוּבֵין
 דְּלִי: וְס) גְּבִי עִירוֹז נַתְנוּ בְּמַגְדֵל וְנוֹעַל בְּפִינֵי וְאֲבָד הַמִּפְתָּח הָרִי
 זֶה עִירוֹז וְפִרְקֵי בְּגִמְרָא אֲמַאי הוּא
 בְּמַקּוֹס אֲחֵד וְעִירוּזוֹ בְּמַקּוֹס אֲחֵר הוּא
 וּמִשְׁנֵי רַב וּשְׂמֹאֵל דַּלְמִירֵי תְרוּוּיָהוּ
 הִכָּא בְּמַגְדֵל שֶׁל (ה) בִּינֵין עֲסָקִין וְר"מ
 הִיא כו' וְאֲמַאי מְצַעֵי לֵיה לְאֹקְמָה
 הִכִּי וּמַעֲיָקְרָא נִמִי מֵאִי קֵאֲמַר וְהֵלָל
 יִכּוֹל לְשַׁבֵּר וּלְפַתּוֹחַ אֵת הַמַּגְדֵל וְלִיטוֹל
 אֵת הָעִירוֹז כִּי הִיכִי דִהֲכָא שְׂרִי
 לְשַׁבֵּר חֲזִית וְלִיטוֹל הַגְרוּגוּרוֹת וְאֵם
 זֶה אֵת חֲלַקֵּן בִּינֵין נְעִילָה וְעִירוּזוֹ לְנִיטֵל
 הַגְרוּגוּרוֹת א"כ קֵשָׁה הִיכִי מוֹקֵי לֵה
 הַתֵּס כו' מֵאִיר וְנִרְחָה דִהַתֵּס אֲסוּר
 לְשַׁבֵּר אֵת הַמַּגְדֵל וְהִכָּא דְשְׂרִי לְשַׁבֵּר
 אֵת חֲזִית מִשׁוֹס דְּמִיירִי בְּמַקְסָתֵי
 כְּדִמּוּקֵי לֵה זְבִילָה פֶּרֶק הַמְּצִיא כְּדִי
 יִין (דף לג: וסס) וּמַפ' רִש"י הַתֵּס
 דְּהִיינוּ חֲזִית צְזוּרָה וּמְדַקְּשֵׁי צְזִירָה
 בְּשַׂרְף שֶׁל עַץ שְׁעוּשָׂה מִמֶּנּוּ זַמַּת
 וְקוּרִין רִישׁוֹנָא וְ"מִשְׁ"ה דוֹקָא חֲזִית
 שְׂרִי דְמַחֲמַת גְּרִיעוּתוֹ לֵא חִיסֵי עֲלֵיהָ
 וְלִיכָא לְמִיחַשׁ שְׁמַל יִתְכּוּן לַעֲשׂוֹת
 כְּלִי וְכֵן כּוּלָּה שְׁמַעְמַתָּה דִהֲכָא בְּמַקְסָתֵי
 וְאִע"ג דִּהַתֵּס זְבִילָה לֵא מוֹקְמִינן הִכִּי
 אֲלָא לִר"א דְּפִרְקֵין וְלִית לֵיה לִר"א הָא
 דַּתְנָן שׁוֹבֵר אֶדָם אֵת חֲזִית כו'
 וְעַל מַשְׁי אֲמַאי בְּמַקְסָתֵי מ"מ
 אֲפִילוּ לְרֵבֵנן מִיבֵעֵי לְאֹקְמֵי הִכִּי
 דְּרֵבֵנן לֵא פִלְגֵי אֲדָר"א דְּקֵאֲמַר לֵא
 יִקְטַמְנוּ פִי' לֵא יִקְטוֹס אֵת הַהַדָּס
 לְהַרִיב זו אֲלָא מִשׁוֹס דְּלִיכֵהוּ צְזִירָה
 לֵיה דְּקַטְעִימַת קִיסָס חִיבֵי חַטָּאת
 שְׁקוּטְמוּ לְחַזְזוֹת זו בְּסִינֵי' וְא"כ אִי
 לֵא מוֹקְמִינן לֵא בְּמַקְסָתֵי עֲלֵיהָו
 אִיכָא לְמִפְקֵי וְלִית לֵהוּ אֵת דַּתְנָן כו'
 הִלְכֵךְ מִיבֵעֵי לֵן לְמִימַר דְּלִיכָא דְּכּוּלְהוּ
 מִיירִי מִתְנִיתִין בְּמַקְסָתֵי וְהַשְׁתָּא
 אֲמַאי שְׁמַעְמַתָּה שְׂפִיר מ"ר. וְגַמְנִי'
 יְרוּשְׁלַמִי בְּפֶרֶק כָּל מְעַרְבֵין מִלְּאָכָה
 הִדָּא דְּמִימַתָּה בְּמַגְדֵל שֶׁל אֲנָן אֲבָל
 בְּמַגְדֵל שֶׁל עַץ נְעִשָׂה כְּשׁוֹבֵר חֲזִית
 לְאֹכֹל מִמֶּנָּה גְרוּגוּרוֹת: *

מִתִּיר וּמְפַקֵּע וְחוֹתֵךְ. אֹמַר רֵבִי
 מַהֵיָּא דְּעִירוּבֵין (דף לז:)
 יֵשׁ לְלַמּוּד הִדָּא דִּלְמַרְיֵין (בִּיבָה דף נא:)
 חוֹתְמוֹת שְׁבַלִיס מִתִּיר וּמְפַקֵּע וְחוֹתֵךְ
 הִיינוּ כְּגוֹן דְּקִטְרִי בְּמִיתְנָה אֲבָל פּוֹתַמַת
 שֶׁל עַץ וְשֶׁל מַתְכַת אֲסוּר לְשַׁבֵּר
 וְהַפְּקֵעֵי מְדַקְּשֵׁי לֵיה הַתֵּס אֲמַאי
 הוּו בְּמַקּוֹס אֲחֵד וְעִירוּזוֹ בְּמַקּוֹס
 אֲחֵר דְּפַשְׁטוֹל לֵיה שְׁאִינוּ יִכּוֹל לְהַפְּקֵע
 הַפּוֹתַמַת וְלִיטוֹל הָעִירוֹז אִע"פ שְׁתַּסֵּס
 מַגְדֵל שְׁבַלִיס הַש"ס הוּו כְּלִי כְּמוֹ הַזֵּד
 צְזִי לְצִית וְצְפוּר לְמַגְדֵל וְכִי הֵיָּא
 דְּבִרִישׁ כָּל הַכְּלִיס (לְנֵעֵל קכב:) וּבְמַקְסָתָה
 נִמִי לֵא זְעִי לְאֹקְמֵי אֲלָא בְּקִטְרִי
 בְּמִיתְנָה דְּהִיינוּ דוֹקָא חוֹתְמוֹת שְׁבַלִיס
 אֲבָל זְכַר שׁוֹס חוֹק כְּעִין פּוֹתַמַת
 לֵא הוּו שְׂרִי מ"ק. ג. מ"ר ט: *

הָא רֵבֵנן וְהָא ר' נַחֲמִיָּה. תִּימָה לִי
 אֲמַאי לֵא מוֹקֵי תְרוּוּיָהוּ כו' נַחֲמִיָּה
 וְהָא דְקַמְנֵי מִתִּיר מְפַקֵּע וְחוֹתֵךְ צִוִּיט
 וְהָא דְקַמְנֵי מִתִּיר אֲבָל